

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 31 marca 1874.

28.

Ustawa z dnia 16 marca 1874,

o zniesieniu podatku konsumcyjnego od materiałów budowlanych pobieranego w Wiedniu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią jak następuje:

Artykuł I.

Znosi się podatek konsumcyjny pobierany w Wiedniu na rzecz skarbu państwa od materiałów budowlanych jako to od cegieł, łupku, tudzież od dachówek z odpadków marmurowych, od kamienia łamanego i ciosanego, od płyt kamiennych, piasku do budowy, wapna i gipsu.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza, której wykonanie porucza się ministrowi skarbu, wejdzie w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Budapeszt, dnia 16 marca 1874.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Pretis r. w.

29.

Ustawa z dnia 23 marca 1874,

tycząca się opłat od takich wyroków polubownych, które wydają Izby handlowo-przemysłowe i Giełdy publiczne.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Co się tyczy opłat od takich wyroków polubownych, które w sprawach handlowych wydają Izby handlowo-przemysłowe i Giełdy publiczne jako sądy

polubowne, przepisami ustaw lub statutów do tego przeznaczone i w granicach tego swojego zakresu działania, wchodzą w miejsce §. 18 ustawy z dnia 29 lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 20) przepisy następujące:

Artykuł II.

Wyroki polubowne, w artykule I wzmiankowane, bez względu czy są wydane w sprawie, od której opłata była już lub nie była ściągnięta, podlegają tylko opłacie stałej, wynoszącej od każdego wygotowania wyroku polubownego, jakakolwiek będzie ilość arkuszy takowego, jeżeli przedmiot sporny bez żądań przydatkowych

- a) nie przenosi 50 zł. — zł. 50 ct.
- b) przenosi 50 lecz nie 200 zł. 1 „ 25 „
- c) przenosi 200 zł. lub
- d) nie da się oszacować 2 „ 50 „

Opłatę rzeczoną składa się w znaczkach stęplowych; tylko wtedy, jeżeli wartość przedmiotu spornego nie jest wyraźnie oznaczona a nawet takowa po wysłuchaniu stron nie da się odrazu oznaczyć, wymierzy takową i ściągnie urząd do wymiaru opłat przeznaczony, któremu do tego celu należy przesłać w ciągu ośmiu dni po zawyrokowaniu wszelkie oryginalne wygotowania wyroku polubownego i odpis tegoż od stępla wolny.

Artykuł III.

Znacezków stęplowych, do wygotowania wyroku potrzebnych, dostarcza powód; takowe winny być przyklepione według przepisów na pierwszym wygotowaniu (koncepcie) wyroku polubownego, które w aktach sądu polubownego ma być zachowane i osnowa tegoż powinna po nich przechodzić; gdyby zaś wyrok polubowny miał być wydany nie na piśmie lecz tylko ustnie, znaczki stęplowe od powoda dostarczone należy przyklepić w wykazie rozpraw sądu polubownego (rejestrze, protokole) w tem miejscu, gdzie rozprawa, której się to tyczy, jest zaciągnięta i napisawszy na górnej części każdego znaczka dzień, miesiąc i rok wyroku polubownego, należy na dolnej części znaczka wycisnąć czarną farbą pieczęć odpowiedniej Izby handlowo-przemysłowej albo Giełdy.

Znacezków stęplowych, do każdego następnego wygotowania potrzebnych, dostarcza ten, kto takiego wygotowania żąda; przyklepia się je na wygotowaniu podług przepisów i osnowa winna przez znaczki przechodzić.

Artykuł IV.

Za uiszczenie tych opłat podług przepisów są razem z obowiązaniem do opłaty odpowiedzialni niepodzielnie, co do pierwszego wygotowania, sędzia polubowny, lub, jeżeli sąd polubowny składa się z więcej osób, wszyscy członkowie tegoż; co do następnych wygotowań, ten, kto takowe podpisuje.

Artykuł V.

Z tytułu ubóstwa [pozycya taryfy 75 o) ustawy z dnia 13 grudnia 1862 Dz. u. p. Nr. 89] nie można być osobiście uwolnionym od opłat przywiązanych do takich wyroków polubownych.

Artykuł VI.

Prawo sprawdzania, na zasadzie §. 97 ustawy z dnia 9 lutego 1850, kierującym władzom dochodów niestałych, służące, rozciąga się także na sądownictwo polubowne Instytutów w artykule I wzmiankowanych.

Artykuł VII.

Minister skarbu w porozumieniu z ministerstwem sprawiedliwości ma prawo uznać możność stosowania przepisów ustawy niniejszej do takich wyroków polubownych, które w sprawach handlowych wydają inne korporacje lub Instytuty publiczne, na mocy ustawy lub statutów do tego przeznaczone.

Artykuł VIII.

Wykonanie ustawy niniejszej, wchodzącej w moc obowiązującą od ósmego dnia po jej ogłoszeniu, porucza się ministrom skarbu i sprawiedliwości.

Wiedeń, 23 marca 1874.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Glaser r. w.

Pretis r. w.

30.

Ustawa z dnia 29 marca 1874,

zmieniająca ustawę z dnia 6 września 1850, Dz. u. p. Nr. 345 i rozporządzenie cesarskie z dnia 23 października 1857, Dz. u. p. Nr. 207 o opłatach od ogłoszeń i od inseratów zamieszczanych w pismach peryodycznych, jakoteż w pismach zawierających same ogłoszenia i uwiadomienia.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Znoszą się opłaty od ogłoszeń, jakoteż od inseratów zamieszczanych w pismach peryodycznych i w pismach zawierających same ogłoszenia i uwiadomienia.

§. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w moc obowiązującą od dnia 1 lipca 1874.

§. 3.

Wykonanie ustawy tej porucza się ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 29 marca 1874.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Pretis r. w.

